

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Ct.

Nr 1

allen naar de Expo

58

GELUKKIG NIEUWJAAR 1958

IK zal zeker niet de eerste zijn om je een zalig en gelukkig nieuwjaar te wensen, want tijdens de voorbije nacht zul je wel ontelbare gelukwensen hebben ontvangen van ouders, broers, zusters, vrienden en kennissen. Maar dat neemt niet weg dat ik je toch ook nog mijn nieuwjaarswensen presenteer.

Ik hoop dat het jaar 1958 een heerlijk jaar zal zijn. En vergeet het niet, het is het jaar van de grote wereldtentoonstelling van Brussel die doorgaat onder het motto van de mens.

Men heeft vastgesteld dat de mens in de moderne wereld door de techniek, de ontdekkingen, de automatie en andere nieuwigheden overrompeld werd en dat het nodig is de mens opnieuw in ere te herstellen. Daarom werd de wereldtentoonstelling ook in het teken van de mens gesteld en niet uitsluitend in het teken van de techniek.

De mensen mogen geen machines worden. We mogen ons niet laten beheersen door de materie, maar we moeten meester blijven over de techniek, want de mens is niet alleen het edelste wezen van de schepping, maar tevens het schoonste van alle schepselen Gods!

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

LEO WENSVEEN, Jacob van Lennepkade, 150 I, Amsterdam (West), *zou heel graag een pennevriend in Congo willen vinden, die evenals hij 14 jaar oud is. Leo houdt van sport in het algemeen en van voetbal in het bijzonder. Hij fotografeert en musiceert (accordeon). Men schrijve hem rechtstreeks.*

ROGER SOURIE, Menensteenweg, 127C, Rumbeke, *is 14 jaar oud en studeert aan het koninklijk atheneum van Roeselare.. Hij zou graag willen korresponderen met een Kuifjeslezer van 11 tot 18 jaar uit om het even welk land. Roger verzamelt dokumentatie (postzegels, postkaarten, prenten, enz.)*

HENK JANSEN, Heyveldstraat, 325, St.-Amandsberg (Gent), *is 17 jaar oud en zou graag korresponderen met Amerikaanse Kuifjeslezers.*

HENDRIK ROSSENBACKER, oude Geelse steenweg, 49, Herentals (Antwerpen), *zou graag korresponderen met een Kuifjeslezer uit Frankrijk van zijn leeftijd. Hendrik is 16 jaar oud en geeft de voorkeur aan een korrespondent die in Noord Frankrijk woont, teneinde hem eventueel te kunnen bezoeken.*

JEAN BILLENS, Hallestraat, 7, St Laureins - Berchem (Post Lennik), *zou graag korresponderen met landgenoten en postzegels ruilen. Jean houdt van lektuur en sport.*

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE PAREL VAN HET LICHT

DE uitgeverij van In, te Lier, stuurde ons dit nieuw boek van A.-M. Lamend ter bespreking. Het verhaal is vlot verteld. De illustraties kunnen we echter minder appreciëren. Jongens en meisjes van 8 tot 12 jaar zullen het boek niettemin graag lezen.

MIJN OFFER MET JEZUS

DE uitgeverij Desclée-De Brouwer, van Brugge, stuurde ons een misboekje voor de allerkleinsten ter inzage. Dit boekje is heel modern opgevat met grote duidelijke letters en geïllustreerd met prachtige kleurfoto's die de voornaamste momenten van het heilig misoffer weergeven.

ER KWAM EEN MEISJE GEVLOGEN

HENRY WINTERFIELD, de auteur van het grappig jeugdboek « Cajus is een ezel », schreef ook een ander modern jeugdboek « Er kwam een meisje gevlogen », dat ons door de uitgeverij Lannoo, te Thielt, werd toegestuurd. Het boek is fris uitgegeven en met mooie moderne tekeningen geïllustreerd. Het leest zeer aangenaam en kost genaaid 50 F. en gebonden 68 F.

Volgende week zien we BLAKE en MORTIMER terug in

S.O.S. METEOREN

en POM, TEDDY en MAGGY in

VERBODEN ZONE

DE KUIFJE'S BON

LEVE 1958!

De KUIFJE'S BON wenst je geluk, gezondheid, vreugde en sukses op school!
Hij hoopt dat je hem verder je vertrouwen zult schenken. Hij zal zich inspannen je steeds meer voldoening te geven.
En om je dit te bewijzen, heeft de KUIFJE'S BON het genoegen je zijn gloednieuwe collectie aan te kondigen

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD.

die in de loop van het jaar zal verschijnen en aldus de reeks albums zal aanvullen die je reeds op school gebruikt.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD:
- een prachtig leerrijk album!
- een elegante geïllustreerde omslag!
- 168 mooie vierkleurige chromo's!
- levendige teksten die je gemakkelijk zult onthouden!

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD:
- een spannende voorstelling van de geschiedenis!

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD:
- de ideale documentatie voor je lessen in de geschiedenis!

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD:
- een mijlpaal in de talrijke verwezenlijkingen die de Kuifje's Bon je aanbiedt!

In de toekomst zullen de albums GESCHIEDENIS en AARDRIJKSKUNDE elkaar afwisselen.

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24 — Brussel.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG.

Chick Bill werd geëngageerd door Tex Hittay, eigenaar van de Dry Bourbon-ranch, waar Kid Ordinn gevangen gehouden wordt...

BADEN POWELL

Aangemoedigd door sir William Smith, sticht B.-P. de Scoutsbeweging die spoedig een groot sukses kent. Hij neemt ontslag uit het leger en wijdt zich helemaal aan zijn jeugdbeweging. Tijdens de oorlog 1914-1918 staan de scouts paraat. De eerste Jamboree heeft plaats te Richmond, in 1920.

Tekst van Alan Jason
Tekeningen van Norman

B.-P. wordt officieel als chef van de scouts erkend en krijgt de titel van baronet. Hij heet nu lord Baden-Powell of Gilwell.

Ik feliciteer u. De scouts zouden gelukkig zijn indien ze u een geschenk zouden mogen aanbieden. Wat wenst u ?

Een paar nieuwe bretellen !

Enkele tijd nadien krijgt B.-P. zijn geschenk uit de handen van een Iers scout.

Hartelijk dank. Ik ben er blij mee: dat is een nuttig geschenk.

B.-P. reist veel en wordt door alle scouts ter wereld gevierd. In 1934 wordt hij ziek en moet hij alle aktiviteit stopzetten. In 1938 gaat hij naar Kenya.

Hier zullen we wonen, hier zijn we thuis. Ik heb nog veel te doen...

Baden-Powell schildert en schrijft.

Ik moet dit schilderij afmaken voor het avond is.

Ziezo, het is af. Ik ben moe en zal goed slapen vannacht...

En terwijl B.-P. slaapt... voor altijd...

Ik ben de « oude. Bill », je leraar. Herinner je me nog ?

Ik ben kolonel Baker Russell. Herinner je je strijdmakker nog ?

Ik ben Jan Grootboom, de Zoeloe, de verkenner...

En ik ben ook een verkenner, een boy-scout. Dank u, B.-P.

De volgende morgen, 8 april 1941.

Impesa, de-wolf-die-nooit-slaapt is dood. Wij zullen bij hem waken. De boy-scouts zullen hem niet vergeten.

De cirkel van stenen betekent dat onze leider dood is.

Dit was het leven van Baden Powell, de stichter van de [illegible]

Einde

Ton en Tinneke

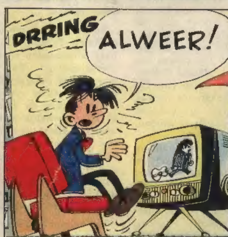

DOOR Franquin

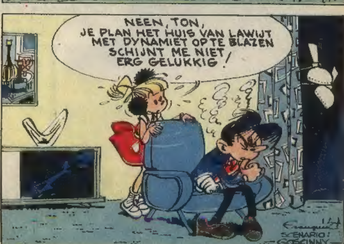

KUIFJE
OP HET TV SCHERM

ONZE lezers die sinds enkele tijd een televisietoestel bezitten, kregen reeds de gelegenheid een hele reeks TV-stripfilmen van Willy Vandersteen, de vader van Suske en Wiske, te volgen op hun

Hergé is blij dat zijn verhaal zo'n gunstig onthaal vindt in de televisie.

scherm. Als afwisseling heeft Belvision, de jonge studio die deze films produceert, nu ook twee albums van Kuifje voor de televisie bewerkt.

En zo kunnen onze lezers en hun vrienden en vriendinnen sinds enkele weken de avonturen volgen van Kuifje en Bobbie in « De Scepter van Ottokar », een verhaal dat zich in een romantisch Balkanland afspeelt waar een samenzwering werd op touw gezet tegen de sympatieke koning. Gelukkig binden Kuifje en de detektives Janssen en Janssens de strijd tegen de samenzweerders aan.

Zoals men op de generiek van de stripfilm kan lezen, werd deze film gemaakt in samenwerking met de Franse Televisie die hem over al haar zenders uitzendt. Dit is onrechtstreeks ook een mooi sukses voor de Vlaamse Televisie, die de formule van de TV-strip heeft gelanceerd, en tot een sukses gemaakt. Ook de Waalse Televisie zendt « De Scepter van Ottokar » uit. Verschillende andere TV-stations denken er eveneens aan de stripfilms uit te zenden.

De meeste Vlaamse kijkers weten waarschijnlijk niet dat de Franse Televisie een van haar knapste medewerkers, nl. Jean Nohain, de animator van het suksesprogramma « 36 Chandelles » met de sonorisatie van « Le

Op deze foto ziet men een paar specialisten van de Belvision-studio aan het werk.

Sceptre d'Ottokar » heeft belast en dat deze zijn taak met geestdrift heeft vervuld. Daar Kuifje in Frankrijk bijna een nationale figuur is geworden, en Nohain de bekendste van alle TV-medewerkers is, werd de Franse versie van de « Scepter » een groot sukses.

Sedert « Het Spaanse Spook », de eerste TV-strip van Belvision werd uitgezonden, is er heel wat weg afgelegd. De produktieploeg werd aangevuld en dank zij deze talrijke nieuwe medewerkers werd de kwaliteit van de strip merkelijk verbeterd. De trucages die in de eerste filmen niet talrijk en evenmin technisch perfekt waren, werden verbeterd en vertiendubbeld. Daarbij wordt nu ook de tekenfilmtechniek — zij het op een bescheiden manier — gebruikt.

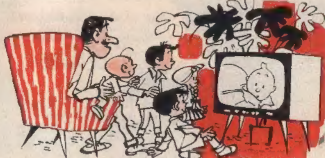
De volgende TV-strips zullen beslist nog beter zijn, omdat men weer over meer ervaring en technische mogelijkheden beschikt. Vergeet je vrienden en kennissen niet uit te nodigen om naar de wekelijkse heruitzending van de dagelijkse strips te komen kijken.

Jullie kennen deze albumtekening ongetwijfeld. Ze werd speciaal aangepast voor de film. De dialogen werden natuurlijk weggewerkt en vervangen door de gesproken kommentaar.

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

De Schorpioenvlieg 23

Er was eens een spin die haar buik dik en rond had gegeten en daarom de vlieg die in haar net was terecht gekomen niet opat. Zij wikkelde deze echter in een weefsel van spinnedraad en liet ze zo in de voorraadkast hangen. De spin deed een dutje en schonk geen aandacht aan datgene wat er rond haar gebeurde. Toen kwam er langzaam en waardig een schorpioenvlieg voorbij, misschien was het een schorpioenvlieg met lege maag, want zonder links of rechts te kijken, wierp zij zich op de vlieg in de voorraadkast van de spin. Zij stak haar lange bek met fijne scherpe bovenkaken in het verlamd lichaam van de vlieg en begon deze uit te zuigen. Toen een deel leeg was, pikte zij haar bek op een andere plaats en herbegon hetzelfde werk, zo lang tot er geen druppel eten meer in het lijf van de vlieg was...

Pas een ruime poos na het vertrek van de schorpioenvlieg merkte de spin de diefstal. En wat dacht ze toen? Helemaal niets, want spinnen denken niet. Misprijzend gooide ze het lege omhulsel van de vlieg uit de voorraadkast en ging op zoek naar een nieuwe prooi.

ONZE TEST

Heb je vertrouwen?

Vertrouwen schenken is een bewijs van grote achting en het is erg lelijk het vertrouwen, dat iemand in je stelt, te beschamen. Dat je vertrouwen hebt in je familie, in je vrienden is heel natuurlijk. Te veel vertrouwen hebben in een vreemdeling kan schaden. Bewandel steeds de gulden middenweg.

	Ja	Neen
1. — Je twijfelt nooit aan andermans woord? ...	....	....
2. — In een winkel kan men je makkelijk een waar aansmeren die je niet hebt gevraagd? ...	....	....
3. — Je telt het geld dat je weerkrijgt nooit na? ...	....	....
4. — Je twijfelt niet aan een belofte die iemand je heeft gedaan? ...	....	....
5. — Zelfs aan een onbekende leen je een waardevol voorwerp of geld uit zonder hem een ontvangstbewijs te vragen? ...	....	....
6. — Je kontroleert nooit het gewicht van de waar die je gekocht hebt?	....	....
7. — Je gelooft een vriend op zijn woord en je vraagt hem geen bewijzen?	....	....
8. — Je geeft een voorwerp in bewaring zonder er een ogenblik aan te denken dat het zou kunnen gestolen worden? ...	....	....
9. — Zelfs aan vage kennissen leen je boeken zonder dat je er een lijst van aanlegt? ...	....	....
10. — Je vertrouwt iemand een geheim toe zonder dat het idee in je opkomt, dat die iemand je geheim zou kunnen verklappen? ...	....	....
Totaal:	....	....

DE POSTILJON KENT HET ANTWOORD

't PRINSKE

PALADIJN VAN DE VLAAMSE HUMOR

Willy Vandersteen is niet alleen bekend omwille van zijn Suske en Wiske, zijn Lambik, zijn Bessy, zijn Vrolijke Bengels, en wat weet ik nog meer.

Er is nog een ander personage van hem dat voor het eerst het licht zag in « Kuifje », en dat nu sinds enkele jaren een wereldvermaardheid heeft verworven: het is niemand minder dan het guitige *Prinske*.

De avonturen van 't Prinske worden niet alleen iedere week gelezen in België, Holland, Frankrijk, Zwitserland, Canada, Congo, Indonesia, enz... maar het verschijnt eveneens in het Spaans te Madrid, en te Santiago de Chili, in het Portugees te Lissabon, in het Fins te Helsinki, en in verschillende andere talen nog in de vier windstreken.

« Kuifje » gaat er fier op dat dit figuurtje, dat Vandersteen speciaal voor ons heeft ontworpen, een steeds grotere bekendheid verwerft. Al is 't Prinske van « adellijken bloede », toch heeft het sinjorenbloed in de aderen, dat voelt iedereen aan die in of rond Antwerpen woont, en ook alle lezers die het Antwerps volkskarakter goed kennen.

Het guitige Prinske met het gulle hart dankt zijn bekendheid aan de vruchtbare en onuitputtelijke fantasie van zijn vader: de koning van de Vlaamse strip-tekenaars.

Allen naar de Expo!

OP de Wereldtentoonstelling 1958 zullen vele interessante dingen te bekijken en te bewonderen zijn. Over de prachtige paviljoenen van de verschillende naties heb je al iets gehoord, maar weet je ook dat er het « Rijk der Kinderen » is ? In dit rijk bouwt « Kuifje » een autodroom waar je gratis toegang krijgt.

Waarom een autodroom ? Wel, eens koop jij je eigen wagen en op dit ogenblik moet je die wagen kunnen besturen en moet je al de verkeersreglementen in het hoofd hebben. Jong gedaan is oud geleerd en daarom kom je naar de autodroom waar je al de knepen van het vak leert. Op een oppervlakte van ongeveer vijfhonderd vierkante meter werden er verkeersbordjes geplant, staan er rode- en groene lichten, zijn er kruispunten, gespijkerde overwegen voor de voetgangers, enz., enz., kortom alles wat een automobilist op z'n weg ontmoeten kan. Je hoeft de hindernissen en moeilijkheden niet alleen te overwinnen, je krijgt de vriendelijke hulp van een agent van Wegenhulp. Wanneer je door het rood licht rijdt, te veel links van de weg bent of iets anders doet wat niet helemaal strookt met het verkeersreglement, zal Wegenhulp je daarop attent maken. Uit al deze interessante en boeiende lessen zal je veel profijt halen voor later. Bovendien mag je niet vergeten dat de les hier eigenlijk een prettig en boeiend spel is.

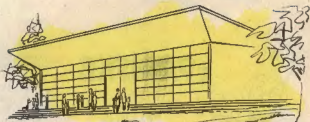
Dat is echter nog lang niet alles. We weten dat alle jongens dol zij op racewagens en grote wedrennen. Daarom ook hebben wij echte wedrennen ingericht, met startschot, tijdopneming, wimpel, hellingen, bochten, commentaar voor de micro, enz., enz. De racers moeten hun best doen een ronde met de hoogste gemiddelde snelheid af te leggen en ze moeten vanzelfsprekend trachten eerst over de eindmeet te komen. Hier zal iedere jongen zijn hart kunnen ophalen en de zo karakteristieke atmosfeer inademen die de grote autoracen kenmerken.

De autodroom van « Kuifje » is een wereld waar alle jongelui in hun element zullen zijn, waar groot en klein zich zal vermaken !

Deze kleine wagens aangedreven door de elektriciteit en voorzien van twee versnellingen zijn piekfijn afgewerkt. Ze zijn meesterstukjes van precisie, soepelheid en elegantie. Met de helm op het hoofd en de leren handschoenen aan voel je je daarin een echte Fangio !

In het « Rijk der Kinderen » op de Wereldtentoonstelling 1958 zijn alle kinderen koning. Voor de kleintjes is er een kindertuin ingericht door de zorgen van het « Werk van Koningin Astrid ». Hier vind je de volledige kollektie Kuifje's albums, talrijke attracties en nog veel meer. « Het Rijk der Kinderen » heeft een poppenteater, een manege met ponies. Er is ook een raket, een watercarrousel, een miniatuurtrein en vergeet het niet : DE AUTODROOM VAN KUIFJE !

Tante ZENOBIE en JOJO

door M. MARECHAL

Hier mogen we hengelen !

Ik heb een mooie vis gevangen , he !
SNIP
SNIP

Stanislas , geef mijn vis terug !

Stanislas, indien je die vis niet onmiddellijk terug brengt, spreek ik niet meer tegen je !

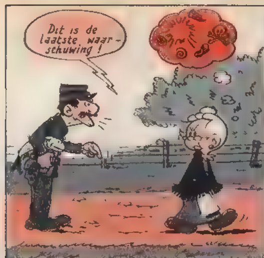

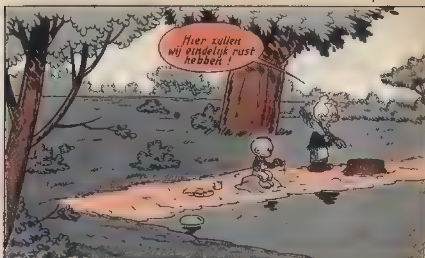

Stoute Stanislas !
HELA!

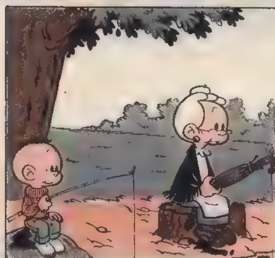

LAAT MIJN VIS MET RUST !
DIE VIS IS VAN MIJ !

MAAR ... MAAR ... MAAR...

Ben jij het alweer ?

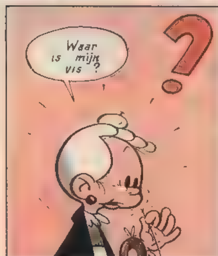

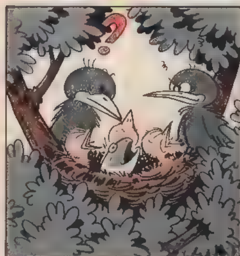

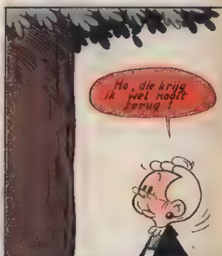

Volgende week : SPAGHETTI OP DE PLANKEN

Einde

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE TEMPELIEREN

DE Belgische historicus Godefroid Kurth heeft gezegd : « Twee machten beheersen de wereld, die van de geest en die van het goud. » De macht van het goud heeft iets demonisch en aan het goud kleeft meestal bloed. Er komt dikwijls doodslag en moord bij te pas. Philips de Schone was tuk op goud en om goud te verwerven deinsde hij voor niets terug. Weet je iets af over het geschil tussen Philips de Schone en de Tempelieren ?

1. - BANKIERS

DE monniken soldaten hadden zich sedert de Turken het Heilig Land hadden ingenomen, terug getrokken naar het westen. De Johannieterorde vestigde zich eerst op Rhodos, daarna op Malta. De Duitse Ridders streden tegen de Slaven en stichtten Pruisen, de Tempelieren installeerden zich zowat overal en vooral in Frankrijk. De rijke lui gaven hun goud aan de Tempelieren in bewaring daar het veilig was in de diepe kelders van de kloostervestingen. Soms stonden ze bij hun dood hun goud aan de religieuzen af en weldra bezat de Orde grote rijkdommen. De Tempelieren waren machtig en zij wisten het. Men zei in die tijd : « De hoogmoed van een Tempelier. »

2. - HET KOMPLOT

BEMIND waren de Tempelieren niet en men vertelde dat zij afgodsbeelden hadden en dat er in hun kloosters misdaden werden gepleegd. Philips de Schone maakte van deze beschuldigingen een handig gebruik. Hij sprak er over met paus Clemens V die toen niet te Rome maar te Avignon resideerde. Hij verzweeg natuurlijk dat hij belust was op de rijkdom van de Tempelieren.

3. - EEN ZET OP HET SCHAAKBORD

OP 13 oktober 1307 werden al de Tempelieren van Frankrijk gevangen genomen. Het was een meesterlijke zet georganiseerd door Guillaume de Nogaret. De gevangenen werden gefolterd en bekenden « spontaan » een reeks misdaden. Ze bekenden zelfs dat zij God hadden gedood. Als gevolg van deze bekentenissen vroeg de koning de Orde op te heffen.

4. - EN ALDUS GESCHIEDDE

IN 1312 werd er te Vienne in Provence een Concilie gehouden. Clemens V gaf toe aan de koning en hief de Orde op. Al het goud en al de bezittingen van de Tempelieren zouden overgedragen worden aan de Orde van de Johannieters. Maar daar was een grote maar : 's Konings schatkist was leeg en deze moest die eerst gevuld worden !

5. - OP DE BRANDSTAPEL

JACQUES DE MOLAY grootmeester van de Tempelieren, bekende in de folterkamer misdaden die hij niet had begaan. Nadien herpakte hij zich en werd daarom tot de brandstapel veroordeeld. In de lente 1314 besteeg hij met drie andere Tempelieren de brandstapel en men zegt dat hij een ogenblik voor z'n dood deze voorspelling deed : « Philips de Schone en Clemens V, wij zien elkaar terug voor Gods rechterstoel nog voor het jaar ten einde is. » De koning en de paus stierven inderdaad nog ditzelfde jaar.

(Wordt voortgezet.)

JARI EN DE KAMPIOEN

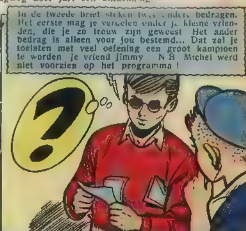

door RAYMOND REDING

Michel en Jari begeleiden Jimmy Torrent naar het vliegveld. Op de terugweg doet Jari een ontdekking

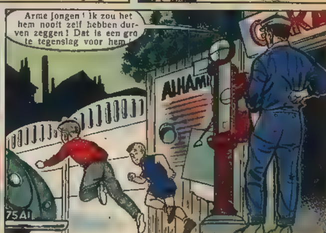

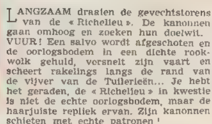

(Wordt voortgezet)

TELECOMMUNICATIES

TELEGELEIDE PROJECTIELEN

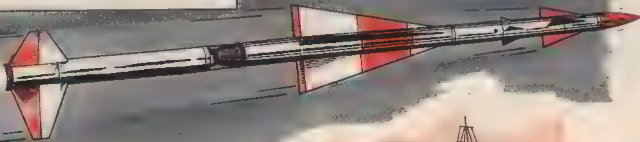
LANGZAAM draaien de gevechtstorens van de « Richelieu ». De kanonnen gaan omhoog en zoeken hun doelwit. VUUR! Een salvo wordt afgeschoten en de oorlogsbodem in een dichte rookwolk gehuld, versnelt zijn vaart en scheert rakelings langs de rand van de vijver van de Tuilerieën... Je hebt het geraden, de « Richelieu » in kwestie is niet de echte oorlogsbodem, maar de haarjuiste repliek ervan. Zijn kanonnen schieten met echte patronen !

TELEGELEID wil zeggen geleid van op afstand. In de moderne wereld worden er heel wat dingen van op afstand geleid. In de laboratoria b.v. waar de geleerden proefnemingen doen met atom, zijn er metalen gearticuleerde armen die « vingers » hebben en de radioactieve voorwerpen, uiterst gevaarlijk voor de mens, hanteren. De liefhebbers van kleine vliegtuigen leiden hun model van op afstand, echter niet draadloos. Het vliegtuig is bij middel van draden verbonden aan de pols van zijn piloot. De micromotoren van deze vliegtuigen zijn meestal ware prachtstukjes en kunnen een snelheid van meer dan 100 km per uur ontwikkelen.

MEN kan een projectiel leiden bij middel van een zendpost die met een soepele kabel verbonden is aan het ontvangtoestel in het te leiden projectiel. In het leger gebruikt men deze metode.

WAT echter in de ware zin van het woord « telegeleid » is, is niet verbonden, d.w.z. dat er geen verbinding bestaat tussen zend- en ontvangpost. Men gebruikt de geluidsgolven, licht- of electromagnetische golven (radio-radar). Dit procédé wordt o.m. gebruikt voor de interceptie raketten.

DE « Richelieu » die op een vijver evolueert, werd van op afstand geleid. Zo'n realisatie is eerder zeldzaam, want het kost erg duur. Misschien weet je dat er van de transatlantieker « Normandie » ook een repliek gemaakt werd op een schaal van 1/100. Dit schaalmodel is 3,13 m lang, heeft een waterverplaatsing van 80 kg, wordt aangedreven door vier elektrische motoren. Een vijfde motor maneuvreert het roer. Deze motoren worden bevoorraad door batterijen. Deze kleine « Normandie » is voorzien van een sirene en heeft radio aan boord. Waarschijnlijk dient die radio om het weerbericht door te geven aan de kapitein... die er niet is. Inderdaad, de kapitein staat hier aan wal !

EINDE

SNEL DAMHERT *is verdwenen*

Snel Damhert ontmaskerde Gomez en redde het leven van Buffalo Bill.

Het duel

DAT mijn kleinzoon spreke, zei de grote sachem. Grijze Beer zal met welgevallen luisteren want zijn oud hart is boordevol vreugde. » — « Zouden mijn broeders de Cheyennes minder goedhartig zijn dan hun vijand? vroeg Snel Damhert en bekeek de fiere krijgers. Zullen ze Pae-Has-Ka niet het leven laten? » De grote sachem antwoordde niet. Hij wierp een blik op Witte Valk, dacht een paar momenten na en verklaarde dan: « Grijze Beer zou graag zijn mildheid tonen, maar hij kan niet vergeten dat het Bleekgezicht - met - het - lange - haar een gevaarlijke tegenstander van de Cheyennes is. Hij kan de beslissing niet alleen nemen. Wat denken de wijzen van mijn stam? Moet Pae-Has-Ka, die Snel Damhert heeft geholpen en die zich spontaan aan ons uitleverde, terechtgesteld worden? » — « Neen, neen, hij zal leven! » Grijze Beer scheen tevreden over dit antwoord en hij beval dat men Buffalo Bill zou losmaken

EN wat doen we met de verrader die nochtans zei dat hij onze vriend was? » — « Ter dood! Ter dood! » schreeuwden de krijgers. Gomez beefde van schrik en wierp een wanhopige blik in de richting van Buffalo Bill. « Waarop wacht je om tussen te komen? vroeg hij. Je zult toch niet toelaten dat de Roodhuiden een Blanke onder je ogen terechtstellen? » De wanhoop van Gomez scheen ditmaal niet geveinsd

BUFFALO BILL knikte haast onmerkbaar en en wendde zich tot de grote sachem. — « Alvorens de Cheyennes te verraden, zo sprak hij, heeft Gomez ook zijn eigen broeders verraden en ontelbare misdaden gepleegd. Mag Pae-Has-Ka met hem vechten? » — « Goed, zei Grijze Beer, alhoewel een verrader niet verdient dat men hem nogmaals een kans geeft zich te verdedigen! Maar het zal zijn zoals Pae-Has-Ka wenst. » — Dank je, Buffalo Bill! fluisterde Gomez. Ik zal tonen dat ik geen lafaard ben! »

GRIJZE BEER gaf de twee Blanken een tomahawk. De Indianen gingen achteruit om plaats te laten voor het duel Buffalo Bill-Gomez. Op een teken van de grote sachem begon de strijd. Heel lang duurde het gevecht niet. Voor Buffalo Bill wiens kracht en lenigheid reeds legendarisch waren, had zulk een duel geen enkel geheim. Hij kende er al de knepen van en kreeg spoedig de overhand. Gomez stortte gekwetst neer

HUGH! zei Grijze Beer, die de fasen van het gevecht met het oog van een kenner had gevolgd, Bleekgezicht - met -het - lange - haar heeft zijn vijand in een eerlijke strijd overwonnen. Zijn oog is zo zeker en snel als zijn arm krachtig en onversaagd is. Waarop wacht hij om zijn vijand te scalperen? » — « Neen, antwoordde Buffalo Bill, dat doe ik niet. Ik zal hem ook niet de doodsteek geven, hij is mijn vijand maar hij heeft dapper gevochten en hij zal volgens de wetten van de Blanken gevonnist worden. » Deze uitspraak misnoegde de krijgers enigszins maar Grijze Beer gaf zijn toestemming

BUFFALO BILL mocht Gomez oprapen. Deze laatste bood geen weerstand meer en liet zich gewillig knevelen. Gelaten wachtte hij op het oordeel dat de overwinnaar over hem zou vellen. .

(Wordt voortgezet.)

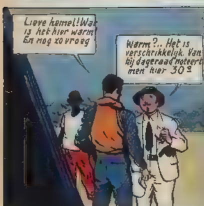
OPERATIE JUPITER

Dan bevindt zich aan boord van de Blauwe [illegible] en is op weg naar Liberia. Hij weet echter niet dat zijn vijanden hem ginds opwachten.

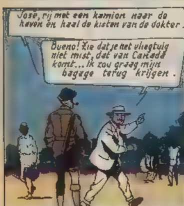

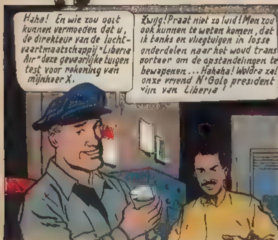

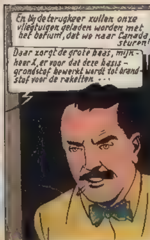

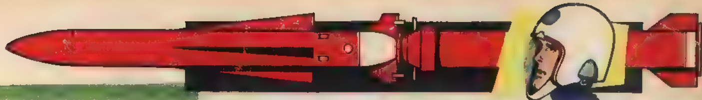

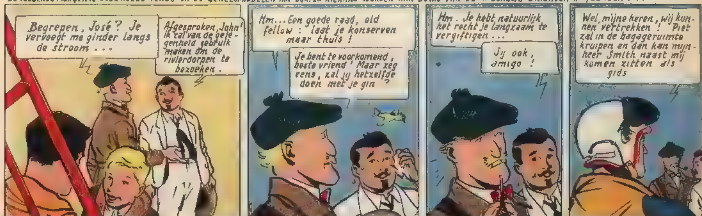

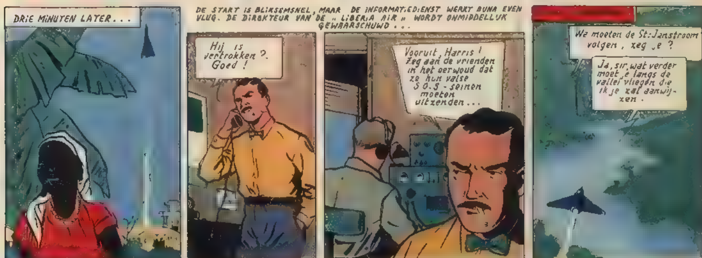

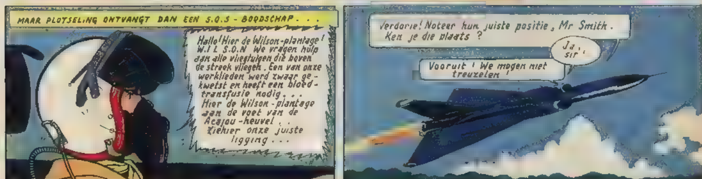

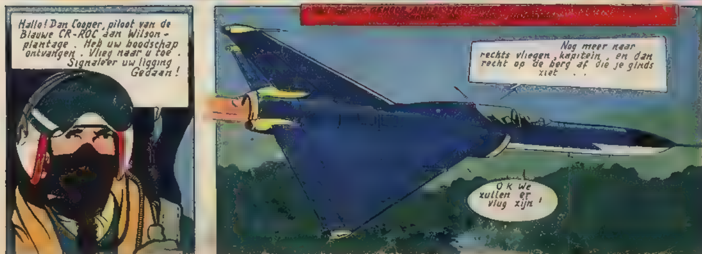

TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

DE LAATSTE KANS

Marc Lurcher en de Amerikaan Mulligan zoeken een schat die tijdens de oorlog door de Japanners op een eilandje werd verborgen. Marc staat in de kamer van de vermoorde Antonelli, vriend van Mulligan, en wordt door de politie nagezet.

MARC rende naar het venster, dat was zijn laatste kans. Hij trok de gordijnen weg en draaide het spagnolet om. Een koude wind blies hem in het verhitte gelaat. Hij stapte op het smal balkon en boog zich over de leuning heen. Zes verdiepingen lager lag de straat als een lichtende stroom. De neonlichten weerspiegelden in het natte asfalt, het doffe geroezemoes en het lawaai van de straat stegen tot hem op. De witte vlekken van de honderden gezichten die opgeheven waren naar de hotelgevel raadde hij meer dan hij ze zag. Juist voor het hotel, te midden van een open ruimte, stonden de zwarte politiewagens. De daken blonken in de regen. De zeeman keek naar rechts en onderdrukte een kreet van vreugde. Op twee meter van het balkon had hij de brandladder opgemerkt, die langsheen de gevel liep. Meteen wist hij hoe de Japanners in de kamer van Antonelli binnengedrongen waren. Zo even had hij immers gezien dat er met een diamant een opening in een van de ruiten was gesneden, precies ter hoogte van het spagnolet. De Japanners waren over de brandladder tot op het balkon geraakt. Zij hadden een stuk uit de ruit gesneden en het venster geopend. Daardoor kwam het, dat de portier van het hotel hen niet had gezien...

Marc sprong over de balkonleuning, klampte zich vast aan de ladder en enkele sekonden zwierden zijn benen in het ijle, dan stonden ze op de smalle glibberige spurten van de ladder. Met de lenigheid en de snelheid van een roofdier, klom hij naar boven. Op dit ogenblik beukte de politie de deur van Antonelli's kamer in... Marc was bijna op het dak als hij iemand hoorde roepen :

— Daar... Kijk ! Hij vlucht ! Hij klimt op het dak !

Marc wierp een blik over de schouder en zag de oude vrouw die hem daareven in de gang had verrast. Ze hing ver over de leuning van het balkon en wees met de vinger naar hem. Bijna op hetzelfde ogenblik flitste er een felle lichtstraal tegen de gevel op. Een schijnwerper ! De schrik verlamde de zeeman een ogenblik. Hij wist dat de politie het zoekend licht van de schijnwerper aandachtig volgde en dat men hem heel spoedig zou ontdekt hebben. Hij klom hoger en hoger, maar plotseling was hij ingesloten door een felle lichtstraal die hem verblindde. Hij sloot de ogen, hij wankelde maar klom instinktmatig verder. Het kostte hem een bijna onmenselijke inspanning de laatste spurten te bereiken en op de kroonlijst van het dak te springen. Het was hoogtijd ! Enkele kogels zoefden beneden hem...

Bevend van emotie en inspanning en klam van het zweet, bleef de zeeman een ogenblik staan om op adem te komen. Dan kroop hij langs de kroonlijst en verwijderde zich van de plaats waar de schijnwerper hem zocht. Toen hij meende dat hij ver genoeg was, sprong hij overeind en liep zo hard hij kon over de natte daken. Af en toe gleed hij uit over de glibberige pannen. Hij liep in zigzag te midden van een woud van schoorstenen en ventilatiebuizen. Wanhopig zocht hij naar een geopend dakvenster langswaar hij zou kunnen ontsnappen. Maar hij vond nergens een opening. De politiemannen zaten hem kort op de hielen, hij hoorde hen roepen, hij hoorde ook hun voetstappen. Schijnwerpers en krachtige elektrische zaklampen zochten de nacht af, zij gleden in de donkere hoeken van deze vreemde chaotische wereld, opgehangen tussen hemel en aarde. Zijn achtervolgers waren in verschillende gebouwen binnengedrongen, zij verschenen op de hoogste terrassen en zetten alles in het werk om hem de weg te versperren en in te sluiten. Tweemaal struikelde Marc en verloor het evenwicht. Een keer zelfs schoof hij over de steile helling van een zinken dak en kon zich slechts op het laatste ogenblik aan de kroonlijst vastgrijpen. Doodsbleek en snakkend naar adem bleef hij zo boven de diepte hangen. Eindelijk slaagde hij er in zich op te trekken en weer voet te vatten op het dak. Iemand anders zou honderd keren de nek hebben gebroken, maar hij was soepel en vlug, zijn leven op zee en op zijn schoener had hem een ongewone kracht en lenigheid gegeven. Hoe hij zich ook wendde en keerde en hoe vlug hij ook was, zijn achtervolgers wonnen terrein. Hij zag hen reeds komen over het platte dak van een groot gebouw en hij begreep dat hij gevangen zat als een rat: het was te laat om nog terug te keren. Toen zag hij vlak voor zich een zwarte opening. Het was een smalle steeg... smal maar toch te breed om er over te springen. Hij werd aangetrokken door de diepte en een nerveuse lach deed al zijn leden trillen. Het was werkelijk al te dom ! Hij had zich uit een netelige positie, waarin hij zichzelf had gemaneuvreerd, willen redden en nu was zijn situatie nog ernstiger, nog hopelozer. De politie zou zijn vlucht immers aanzien als een bekentenis en al wat hij

kon inbrengen, zou niets terzake doen. Hij was verloren...

De politie naderde langzaam en voorzichtig. Het vlugge flitsen van hun zaklampen bewees echter dat zij een lange ketting vormden, een ketting die van minuut tot minuut nauwer toegehaald werd. Met een koortsachtige haast exploreerde Marc het platform waarop hij terechtgekomen was en ontdekte op een hoek van het gebouw een dunne vlaggemast. Op de top wapperde nog een vaandel met uitgerafelde boorden. Met een vreugdekreet rende Marc op die mast toe, die niets anders was dan een metalen buis in ringen gevat. Deze laatsten zaten vast in het muurtje dat als afsluiting van het terras diende. De zeeman greep de mast en rukte hem uit de ringen. De paniek verdubbelde zijn krachten. Toch kostte het hem veel moeite en moest hij al zijn spieren spannen om de metalen vlaggemast uit de ringen te rukken. De wind was hier hevig en het scheelde geen haar of hij werd van het platform geslingerd op het ogenblik dat hij de mast over de zwarte diepte van de steeg neerboog. Hij hield de mast stevig vast, boog hem langzaam en strekte zich dan uit. Hij had geen sekonde meer te verliezen, want daar doken zijn achtervolgers reeds op. Ze naderden slechts langzaam, want zij vreesden beslist dat hij een heftige weerstand zou bieden. Misschien installeerden zij ook wel hun schijnwerpers voor de laatste aanval. Zonder een ogenblik te aarzelen, sloeg de zeeman zijn armen rond de mast en liet zich in de diepte glijden. Opgehangen aan de geïmproviseerde brug begon hij de overtocht. De metalen buis boog gevaarlijk onder zijn gewicht, maar brak niet af. Met pijnlijk gerekt lichaam en handen bereikte hij de overkant. Zijn hart klopte als een smidsehamer, de schrik snoerde zijn keel toe en bezorgde hem maagkrampen. Indien de politie nu tot de laatste aanval overging, zou ze hem verrassen aan de metalen buis vastgeklemd en boven de zwarte diepte zonder enige verdediging of hulp. Na een tijd die voor hem een eeuwigheid scheen, bereikte hij de kroonlijst van het dak aan de overzijde van de steeg. Hij was echter zodanig uitgeput dat hij zich niet meer ophijsen kon. Na drie wanhopige en vruchteloze pogingen slaagde hij er eindelijk toch in. Met de voet schopte hij de mast in de diepte. De nacht slokte de draaiende vlaggemast op en enkele sekonden later stortte deze met oorverdovend lawaai op de straatstenen. Dit lawaai ging als een schok doorheen het politiecordon, want Marc hoorde vlugge voetstappen, kreten, roepen en de schrille tonen van politiefluitjes. Al dat lawaai kwam van het gebouw dat Marc daareven had verlaten. Zijn achtervolgers hadden de laatste aanval ingezet...

De zeeman hervatte zijn hallucinerende wedren van dak tot dak en kwam uiteindelijk op een klein en smal terras met een dakvenster in het midden. Met zijn voet schopte hij de ruiten in en liet zich door de opening zakken. Hij kwam terecht in een schildersatelier dat gelukkig verlaten was. Hij tastte langsheen de muur, vond een deur, opende ze en liep door de hall, waar een trap en een lift was. Hij vond het veiliger de lift niet te nemen en daarom daalde hij heel langzaam en geruisloos een smalle dienstrap af die uitgaf in een sombere, stille en verlaten steeg. Heel in de verte hoorde hij de schrille politiefluitjes en het geloei van de zwarte wagens. Marc wist dat er hem niet veel tijd restte, maar toch poetste hij vlug het stof en het slijk van zijn kleren.

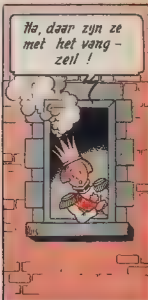
Enkele minuten later kwam hij zonder moeilijkheden uit de donkere steeg en mengde zich tussen de dichte en drukke menigte, die ondanks het late uur de straat vulde...

Volgende week :

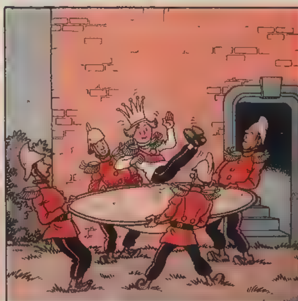
WAAR IS BURNS?...

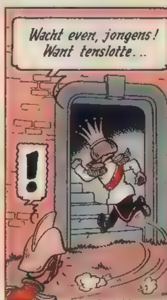
DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

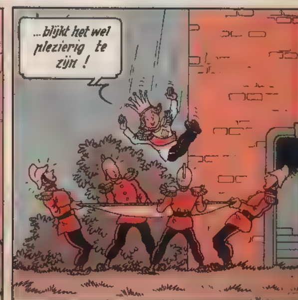

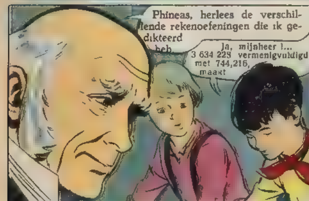
Een volledig tekenverhaal

door E. AIDANS

DE man wiens levensgeschiedenis we je vandaag vertellen, was ongetwijfeld de populairste figuur van zijn tijd. Door zijn verbeelding en zijn scherpe zin voor publiciteit heeft hij het zakenleven van onze eeuw op uitzonderlijke wijze beïnvloed. Zijn naam, Barnum, is een synoniem geworden van wonderbare, ongelooflijke dingen...

BARNUM

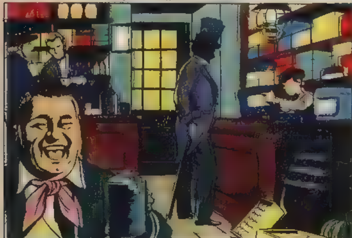

Phineas Barnum is de zoon van een kleine winkelier die allerlei waren verkoopt. Van zijn tien jaar af helpt hij in de winkel. Hij heeft een buitengewone aanleg voor cijfers . en zaken

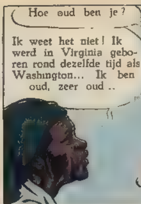

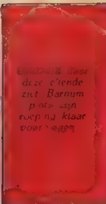

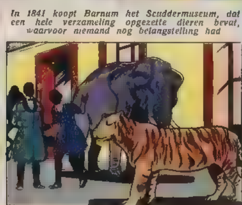

Hij moderniseert het geval, en doopt het « Het Groot Amerikaans Museum »

ZOO

Barnum is voortdurend op zoek naar hetgeen de menigte kan bekoren Op zekere dag te Bridgeport

En enkele minuten later...

Charles Statton werd dank zij de handige Barnum, onder de naam « Generaal Tom Pouce » een van de beroemdste cirkuspersonages van zijn tijd.

Barnum was te aktief om te rusten na zijn eerste lauweren.

De komst van Jenny Lind werd in de Verenigde Staten op een weergaloze wijze aangekondigd.

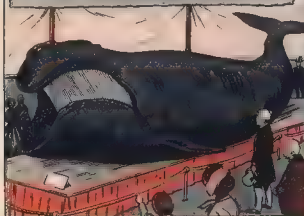

Er werden triomfbogen opgericht en er verdrong zich zo'n grote menigte op de kaaien, dat heel wat mensen in het water vielen

Het onthaal was fantastisch. De prijzen van de plaatsen bereikten ongelooflijke sommen

Hij was ook de eerste die een aanplakbrief omgekeerd dierf laten aanplakken, ten einde er de aandacht op te vestigen.

Op 7 april 1891 was Barnum 81 jaar oud. Hij stierf kort daarop.

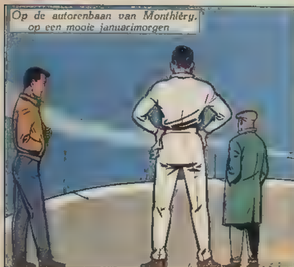
Volgende week : PETER DE GROTE

DE GROTE MATCH

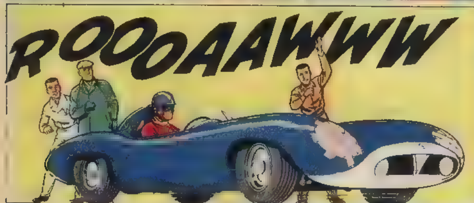
Tekst en tekeningen van Jean Graton

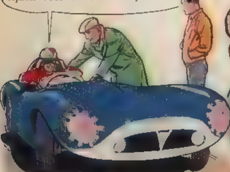

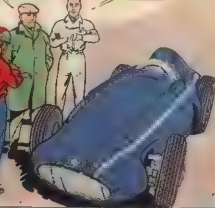

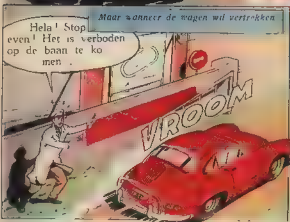
Ongelooflijk! Hij heeft zijn tijd nog met twee sekonden verbeterd! Wat denk je daarvan, vader?

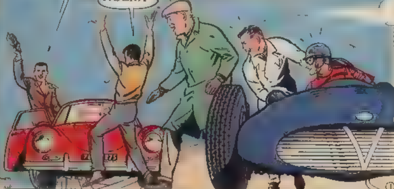
Ik geloof dat je broer van zich zal laten spreken!

Wordt voortgezet!

VERHAAL VAN YVES DUVAL

MENSEN EN HAAIEN

GEILLUSTREERD DOOR REF

NEEN, missi ingenieur, zei Bakoe de tolk, ze zeggen dat ze niet willen duiken. Er zijn hier te veel haaien en zeeslangen.

— Heb je hen gezegd dat ze boven hun loon ook nog een premie van 50 dollars krijgen, zo ze er in slagen de kabel vast om de koffer te leggen? Vijftig dollar is een heleboel geld!

— Ja, missi ingenieur, ik heb hen dat alles verteld, maar ze zeggen dat ze meer geven om hun twee armen en hun twee benen dan om vijftig dollars!

Dit toneeltje speelde zich af in het noorden van Mozambique op de rotsachtige kust van de wondermooie Indische Oceaan, die men hier terecht noemt: een paradijs bewoond door monsters. Tijdens het winterseizoen jaagt de moesson talrijke haaien naar deze plaats, en het is beslist een tegenslag dat daar juist het oud jacht van de compagnie gezonken was met een flinke lading goud aan boord. Dat de boot gezonken was verwonderde niemand, 't moest gebeuren. Hij was klein, oud en zodanig versleten dat kapitein Wanson, die er het bevel over voerde, pleegde te zeggen:

— Onze boot blijft drijven dank zij de verf!

Wanson was een ervaren en dapper kapitein en het was beslist aan hem te danken dat de twee matrozen, die heel de bemanning uitmaakten, heelhuids uit het avontuur gekomen waren.

De kust was hier onbewoond, maar gelukkig had Wanson een inlander gevonden die aanvaard had de jobstijding doorheen de wildernis naar Quiloa te brengen, waar de zetel van de maatschappij gevestigd was en hoofdingenieur Samuel de leiding in handen had. Samuel had geen al te best karakter en toen hij de ramp vernam, ging hij te keer als een duivel in een wijwatervat.

— Men kan de dag van vandaag op niemand meer vertrouwen! Ik heb altijd gezegd dat die Wanson er niets van kende, maar nu is het genoeg! Ik zal hem aan de deur laten gooien!

Ingenieur Samuel had een hart van steen. Hij had nooit medelijden, hij meende dat dit, de enige wijze was, waarop men kan tonen dat men energie bezit.

— En nu zal ik de zaak weer mogen in het reine brengen, riep hij terwijl hij in zijn jeep sprong.

Nog diezelfde avond was hij met Bakoe, de tolk, en de man die hem de jobstijding had gebracht, bij Wanson. Eerst gunde hij zich de tijd de arme Wanson de huid vol te schelden, dan pas nam hij een kijkje op de situatie. Het jacht van de compagnie lag op een diepte van een tiental meters vlak tegen een rotswand. Het was nacht en veel te laat om nog iets te ondernemen. Iedereen was moe en zocht een slaapstee.

's Morgens voer een sloep met sponsduikers langs de kust. Zij kwamen reeds van Zanzibar en zij voeren naar Mozambique om aldaar hun sponsen te verkopen. Samuel onderhandelde met hen en verkreeg dat zij tegen een behoorlijk loon naar de ijzeren koffer met het goud zouden duiken.

Enkele vissers doken en trachtten het zware touw rond de koffer te leggen. Ze kwamen echter spoedig terug, want het water wemelde van haaien. Zelfs de premie kon er hen niet toe overhalen het opnieuw te proberen. Ze stapten terug in hun kleine sloep en vervolgden hun weg.

Daar stond Samuel nu.

— Ik heb twee autonome duikerpakken met maskers en zuurstof apparaten in mijn jeep meegenomen en ik heb zelfs stevige kabels, maar met dit alles kunnen we tegen de haaien niets en het ergste van al is misschien nog dat wij niet eens over een sloep beschikken.

— Ho, zei Wanson, die sloep is het ergste niet. Kijk, wij hebben hier een stevig mes. Daarmee kunnen we enkele struiken omhakken. We binden ze samen met lianen en wij hebben een vlot. Dat licht hout drijft prachtig op het water. We kunnen het in zee gooien en varen tot boven de plaats waar het jacht gezonken is.

— En wat doe je met de haaien, kapitein? Die verwijder je misschien met je zakdoek gelijk de muggen?...

— Wacht even, ik ben nog niet uitgepraat. Met enkele stevige bamboestokken bouwen we een kooi waarin twee mensen kunnen plaats nemen. Het bovenste van de kooi moet een soort deksel vormen, dat kan geopend en gesloten worden. De duikers, ze moeten met zijn tweeën zijn dat is veiliger, worden in die kooi naar beneden gelaten. Ze komen er pas uit wanneer ze op het dek van de boot staan, ze dalen af in het ruim, binden het touw aan de koffer, hijsen die op de brug en stappen weer in de kooi om opgehaald te worden. Ze moeten dit alles heel snel doen.

— In teorie is dat alles heel mooi, kapitein, maar wie zal er afdalen?

— Jij en ik. De chefs moeten immers het goede voorbeeld geven, Samuel!

De jonge matrozen welke deze dialoog gehoord hadden, schaterden het uit.

Nu was Samuel lelijk bij de neus genomen, hij durfde inderdaad niet weigeren samen met de kapitein te duiken.

Vier uren later waren vlot en kooi gebouwd. Wanson en Samuel trokken het autonoom duikerpak aan, namen plaats in de kooi en daalden af. Heel diep was het niet, maar toch voelden ze zich niet gerust want een paar grote haaien draaiden en keerden rond de kooi. Een haai beet in een bamboestok en een andere gaf de kooi een krachtige slag met zijn staart.

— Gelukkig is bamboehout zo sterk als ijzer! dacht Wanson.

Het jacht geklemd tussen twee rotsen was gelukkig zodanig gezonken dat de brug horizontaal lag. De kooi kon er makkelijk op landen. Toen er geen haai meer in de omgeving was, opende Wanson de kooi en gevolgd door de ingenieur kroop hij er uit. Ze liepen over de brug van het schip en daalden dan in het ruim af.

DRAAI OM

Mensen en haaien

Vervolg van blz. 25

HET valluik dat naar beneden leidde, was gelukkig zo eng dat geen haai er zich zou in wagen. Van op het klein vlot had men intussen ook de kabel neergelaten. Ze grepen hem, trokken hem met vereende krachten naar beneden en bevestigden hem stevig om de koffer met de kostbare inhoud. Ze hesen deze laatste op het dek en trokken even aan de koord zodat de matrozen op het vlot, de koffer verder konden optrekken.

Dan daalden ze terug af in het ruim van het schip en wachtten daar tot er geen haai meer in de omgeving was.

Op het geschikte moment sprong Wanson naar de kooi en kwam er behouden in. Onder zijn gewicht echter sloeg het klein valluik dicht en de kooi kantelde. Ze zat geklemd tegen de reling van het jacht en Wanson slaagde er, ondanks alle moeite, niet in het luik opnieuw te openen. Tot overmaat van ramp meenden de matrozen dat die heftige schok niets anders was dan het dringend bevel de kooi op te halen. Zij trokken dus aan de kabel en langzaam steeg de bamboekooi naar de oppervlakte toe. Samuel strekte beide armen machteloos naar Wanson uit. Deze laatste behield zijn koelbloedigheid, hij was neergeknield op de bodem van de kooi en had zijn gezel bij de schouders gegrepen. Borst aan borst, maar de ene in- en de andere aan de buitenkant van de kooi, tegen de bamboestokken gedrukt, stegen ze op. Een sekonde leek een eeuwigheid.

Wanson keek even op en doorheen het plexiglas van zijn masker zag hij, dat ingenieur Samuel angstig naar een iets staarde. Dat iets was een enorme haai, die plotseling opgedoken was en snel in de richting van de kooi zwom. Hij was niet alleen, in zijn kielzog zwommen zijn makkers.

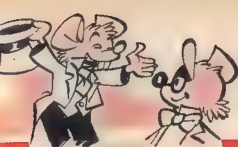
Haast gek van angst klemde Samuel zich aan de kooi vast. De haai was nog slechts op enkele meter van hen en de matrozen boven op het vlot vermoedden niets van het drama dat zich beneden afspeelde.

De haai scheerde rakelings langsheen de rug van de ingenieur als kapitein Wanson met een krachtige ruk de kooi deed draaien en aldus de ingenieur uit de muil van het monster redde. Terzelfdertijd had hij het lange scherpe lemmer van zijn groot mes in de keel van de haai geplant. De haai stortte achterover op de rug en verdween al draaiend in de diepte. Spoedig was de zee roodgekleurd van zijn bloed. De andere haaien hadden plotseling nog slechts oog voor de dodelijk gewonde soortgenoot. Al de rest liet hen thans onverschillig. Zij stortten er zich op en verscheurden hem in enkele ogenblikken. Deze korte tijd was genoeg om de ingenieur te redden. De kooi verscheen aan de oppervlakte en de matrozen trokken Samuel op het vlot. Toen de kapitein uit de kooi gekropen was, trad Samuel op hem toe en reikte hem de hand.

— Je bent een dapper man, kapitein!

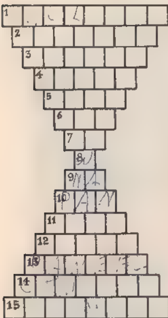
— Dat kan met evenveel recht van jou gezegd worden! Je hebt je kranig gedragen. Het is nochtans geen pretje als een haai je in de rug kittelt, wat?

— Je hebt mij het leven gered, kapitein, ik zal het nooit vergeten! Ik beken dat ik je ten onrechte heb uitgescholden! Laten we voortaan vrienden zijn...

SPEEL MEE

ONS KRUISWOORD

VAN 1 tot 8 woorden met dezelfde letters min één, van 8 tot 15 woorden met dezelfde letters plus één. De woorden moeten voldoen aan de volgende bepaling :

1. — Lijsten om in te vullen.
2. — Verschuldigd geld geven.
3. — Geluid maken van geiten en schapen.
4. — Voordeel aanbrengen.
5. — Vulkaan op Sicilie
6. — Zindelijk, keurig
7. — Veel gebruikt voegwoord
8. — Windrichting (afkorting).
9. — Achter
10. — Dakbedekking.
11. — Voornemen, opzet.
12. — Grenzen, raken aan.
13. — Schilderij op hout.
14. — Donkere hemelbol.
15. — Koekenpan.

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

EEN KLEINE VERGISSING

Pietertje zag voor het eerst een egel. Opgewonden liep hij naar moeder toe al schreeuwend :

— Moeke, er zit een lopende cactus in de tuin !

GELD

Karl Valentin, een beroemd komiek, zat eens in het park op een bank. Een vriend van Valentin wandelde door het park, zag de komiek en kwam naast hem zitten. Tot zijn grote verbazing merkte de vriend, dat Valentin onafgebroken naar een geldstuk staarde dat op de bank lag.

— Wat doe je daar toch ? Waarom kijk je zo naar dat geldstuk ? vroeg hij ten slotte

— O, ik doe niets bijzonders. Ik wou alleen weten hoe het was, als je geld op de bank hebt.

DE TREIN

Ingenieur : De nieuwe spoorlijn zal juist in het midden van uw huis lopen, mijnheer.

Boerke : Goed, maar als ge denkt dat ik voor iedere trein de deur zal open doen, zijt ge mis, hé ? !

HET OFFER

Vader : Jantje, ben je weer de laatste van je klas ?

Jantje : Ja, vader. Iemand moet zich toch opofferen !

ARME MAN

Een man werd 's nacht gewekt door het gerinkel van de telefoon. Hij haakte af en hoorde een stem :

— Kom dadelijk, er zijn dieven in uw porseleinwinkel

— Ik kom ! riep de man, wipte uit de veren en holde naar zijn winkel die een eind van zijn woonplaats gelegen was.

Toen hij daar was, sprong een inbreker met getrokken revolver voor hem en riep :

— Ha, ben je daar eindelijk ! We krijgen je brandkast niet open Doe jij dat in onze plaats !

SNUGGER

Leraar : Wat werd de Dauphin bij de dood van Lodewijk XIII. ,

Student : Een arme wees, mijnheer.

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEDEN

Strenge rechter tot beklaagde

— Heb je geen verzachtende omstandigheden in te brengen ? Niets dat je straf enigszins zou verzachten ?

— O ja, mijnheer de rechter, ik zou gaarne een divan in mijn cel hebben. Dat zou m n straf beslist veel verzachten !

RARARA

De meesten hebben schrik voor [m ;
En angst en vrees en zorgen,
Ofschoon mij ieder wenst te zien,
Blijf ik voor elk verborgen.

(De toekomst.)

K	R	U	I	S	B	L	O	E	M
R	U	I		A	R		B	R	A
I	E	T		D	A		I	E	R
S				O	K				T
T	O	R	O			O	E	L	E
E	P	O	S			K	A	A	L
N				U	R				P
D	A	N		M	O		I	D	A
O	R	A		E	E		E	R	A
M	A	R	I	A	K	A	P	E	L

Oplossing van vorige week

Mijn eerste deel rijmt op het [tweede.
En als ge beiden samenvat.
Dan noemt u mijn geheel een [stad
En wel een der grootste van alle [steden.

DE ERFENIS VAN SIGURD

Harald heeft vriendschap [illegible] met een [illegible] Schot die [illegible] werd door een vijandelijke clan. Plotseling [illegible]

Dat gekraai is de alarmkreet van het rood woudhoen. Er sluipt hier een man in de omgeving!

Inderdaad, er vliegt een woudhoen voorbij met zware vleugelslag.

Er bespiedt ons iemand in het struikgewas.

We moeten die nieuwsgierige gevangen nemen, want als hij de anderen van onze aanwezigheid op de hoogte brengt, valt heel mijn plan in duigen!

Snel! Lopen!...

Neen, op die manier zullen we hem niet te pakken krijgen. Kom mee, ik ken de streek hier beter, en we zullen hem hebben alvorens hij de kolonie kan bereiken.

Zonder nog een woord te spreken, begint de jonge Schot van rots naar rots te springen als een echte steenbok op de voet gevolgd door Harald.

We winnen veld en de spion trekt nu maar moeizaam door het struikgewas.

Weldra bereiken de twee vrienden een plek die zich uitstekend leent voor een hinderlaag.

Hier moet hij voorbij komen! We moeten hem alleen nog maar vangen!

Onze vrienden moeten niet lang wachten, want daar komt de man reeds opdagen.

Met gespannen zenuwen zitten Harald en zijn jonge vriend klaar om te springen...

Maar het wachten duurt lang, en de Viking kijkt ongerust waar de spion blijft.

Bij Odin! Dat is al te sterk!

DE ZWARTE KLAUW

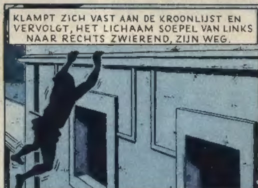
door J. MARTIN

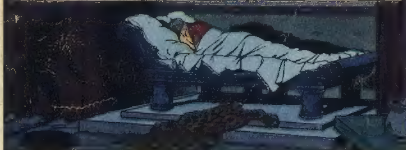
Een schaduw sluipt door de tuin van een prachtige woning te Pompei...

EEN PRACHTIGE OPKLAPWAGEN

DEZE wagen maakt heel wat ophef! Hij kan in twee en half minuten gemonteerd of gedemonteerd worden. Hij heet « Harrier » en is bestemd voor het transport van parachutisten. Hij werd gerealiseerd door de Britse ingenieurs die tijdens de vorige wereldoorlog ook de opklapbare motorfiets maakten.

DE RIJDENDE SCHOOL

DE Zweedse spoorwegen hebben sommige wagons van hun treinen, die kinderen naar school of van school weer naar huis brengen, ingericht als klaslokaal. Je vindt er tafels in, banken, borden, papier, boeken en zelfs schrijfmachines. Het smoesje « Ik heb mijn huiswerk niet kunnen maken want de trein had te veel vertraging » gaat dus niet meer op! Of de kleine Zweden dat leuk vinden?

DE POST

SPOOK OP HET VLIEGVELD VAN SINGAPORE

HET stadsbestuur van Singapore wees er de bouwondernemers van de stad reeds meermaals op, dat zij op de vlieghaven van Kallang die sedert lang helemaal verlaten is, huizen mogen bouwen. Tot nu toe aanvaardde geen enkele bouwmaatschappij het aanbod van de stad en dat niet omwille van een of andere technische moeilijkheid maar, omdat het er spookt!

In 1954 stortte een vliegtuig van de lijn Sydney-Londen brandend neer op de vlieghaven van Kallang. Een en dertig reizigers kwamen om het leven.

De airhostess werd door haar verloofde, een officier-werktuigkundige, lid van de bemanning, uit de vuurhaard getrokken. Jammer genoeg stierf ze enkele uren later in het ziekenhuis van Singapore. Vooraleer de ogen te sluiten vroeg ze naar haar verlovingsring, die ze miste. En sedertdien beweren honderden mensen, dat zij op het verlaten vliegveld heel vaak een jong meisje in uniform zien zwerven, die iets op de grond zoekt. Sommigen beweren zelfs dat zij het zoekend meisje voortdurend horen zeggen: « Ik zoek mijn ring! »

En dat is de reden waarom niemand op het vliegveld van Kallang wil wonen.

POMPSTATION OP DE MAAN

EEN garagehouder van Australië schreef dezer dagen naar een grote petroleumcompagnie en vroeg hem de rechten te reserveren van de exploitatie van een pompstation... op de maan. De petroleumcompagnie stuurde enkele psychiaters op de man af. De geleerde heren hebben verklaard dat de garagehouder beslist niet van lotje getikt is.

FLUIT ALS DE BRUG SPRINGT!

HET gebeurde tijdens de 18-daagse veldtocht. Sergeant Pijp kwam met een patrouille ergens aan een brug van een klein afwateringskanaal. Met ware kennersblik bekeek hij de omtrek en sprak tot Pimpelmans.

— Pimpelmans, ik heb de indruk dat deze brug ondermijnd is. Ik ga met het overige van de patrouille terug achteruit en gij blijft hier de wacht houden. Zodra de brug springt moet ge twee keer hard fluiten. Begrepen?

— Ja, maar wanneer moet ik fluiten? Als naar boven vlieg of als ik terugval.

Wees tevreden met je lot

TOKIO is de stad waar de klachtenbureaux ofte kantoren waar men een klacht kan neerleggen, schitterend georganiseerd zijn. De bedienden van deze kantoren antwoorden

vriendelijk en met een Oosterse hoffelijkheid op alle vragen die hen gesteld worden. Zij troosten de bedrukten en bedaren de meest verontwaardigde Japanners. Zij interesseren zich voor ieders lot en weten steeds raad. En te Tokio zijn er niet alleen klachtenbureaux, maar er is ook een speciale autobus, « De Echo » geheten, die kriskras door de enorme wereldstad rijdt en de klachten in ontvangst neemt van al wie geen tijd heeft om naar een kantoor te komen. Het gevleugeld woord van de bedienden van deze klachtenkantoren is: « Wees tevreden met je lot! »

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

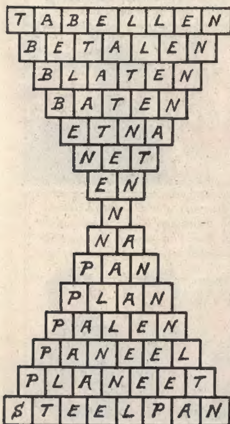

ONS KRUISWOORD

Oplossing van blz. 27

ANTWOORD OP DE TEST :

HEB JE VERTROUWEN?

10 JA : Jij hebt in iedereen vertrouwen, dat is mooi maar vergeet niet dat er mensen zijn die het vertrouwen, dat men in hen stelt, niet waardig zijn. Wees in de toekomst een beetje voorzichtiger.

VAN 7 TOT 9 JA : Van natuur uit heb je vertrouwen in iedereen. Pas op voor mensen die je niet kent!

VAN 4 TOT 6 JA : Jij hebt vertrouwen in de mensen die je vertrouwen waardig zijn.

VAN 1 TOT 3 JA : Ook jij hebt vertrouwen. Wanneer je iemand ten rechte of ten onrechte wantrouwt, doe het dan discreet.

0 JA : Jij hebt in niemand vertrouwen. Dat kan soms beledigend zijn voor de mensen uit je omgeving. Tracht zelf het vertrouwen te verdienen dat je anderen weigert.

400 DAGEN

In de Sovjet Unie werd de eerste atoom-ijsbreker te water gelaten. Hij heet « Lenin », is 134 m lang, 27,6 m breed, heeft een tonnemaat van 16.000 ton en heeft in ijsvrij water een snelheid van 18 knopen per uur. Zijn atoommotor ontwikkeld 44.000 P.K., zijn autonomie bedraagt 400 dagen!

IK BEN DE JONGSTE!

Ik ben de jongste traktorbestuurder van Frankrijk. Ik ben nog maar zes jaar oud en ik heb tijdens de jaarlijkse wedstrijd voor juniors de eerste prijs gewonnen », aldus vertelde ons deze knaap die Jean-Pierre Ratier heet. En hij vervolgde : « Mijn konkurrenten waren elf, dertien en veertien jaar oud. Ik slaagde er in de rechtste voren te trekken. » Toen wij hem hartelijk feliciteerden, antwoordde hij bescheiden : « Ho, met een traktor is dat niet moeilijk, hoor! Een traktor gehoorzaamt, maar als je het met koeien moet doen, dan zweet je water en bloed! »

WAAR BEN JE REEDS MET DE PRIJSVRAAG VAN DE GOEDE FRANSE WIJN ?

Want, als een trouwe lezer van KUIFJE, heb je er zeker aan deelgenomen!
De prijzen lonen de moeite :

CAMERA KODAK die een waarde heeft van ... 5.580 F.
Auto-radio's S.B.R. van ... 2.690 .F
Ajax fietsen van ... 2.250 F.
Helva ...werken van ... 865 F.
Electris... treinen Rivarossi van 945 F.
Kampe...enten Governor van 650 F.
Geïllustreerde albums van de Lombard verzameling van ... 65 F.
Matchvoetballen van ... 280 F.
De plaats ontbreekt om alle prijzen op te sommen!

In geval je, bij uitzondering, het nr 51 van « Kuifje » niet bezit, herinneren we er je aan dat het in dit nummer is, dat het reglement van de prijsvraag gepubliceerd werd.

Vergeet niet dat het antwoordformulier voor 8 januari moet gezonden worden naar : Propagandacomité voor de Goede Franse Wijn, Trierstraat, 49, Brussel.

EEN DOSSIER BLEEF GESPAARD

Mosje Tabatzuik van Tel Aviv had sedert vele jaren last met de ontvanger van belastingen. Deze laatste verweet Mosje Tabatzuik zijn belastingen niet te betalen. Mosje kreeg er genoeg van en stak de archieven van de belastingontvanger in brand. Vijfhonderd dossiers gingen totaal in de vlammen op. Eén enkel dossier bleef gespaard : dat van Mosje Tabatzuik. Wat 'n pechvogel!

DUIVEN EN MUIZEN

Te Haddonfield (U.S.A.) kreeg een bankier vroegtijdig grijs haar omdat hij om de veertien dagen verplicht was het dak en de gevel van zijn bank te laten schoonmaken. Je moet weten dat er zich honderden duiven op het dak van de bank hadden genesteld en natuurlijk af en toe wat vuil lieten vallen. Toen kwam een bankbediende op het geniaal idee honderdvijftig rubberen muizen in de dakgoot en op de vensterbanken te laten aanbrengen. De duiven verdwenen onmiddellijk en zochten hun heil in de kerktoren. Duiven weten dat muizen graag hun eieren lusten en daarom vonden zij het veiliger hun nestje elders te bouwen.

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo	:	KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk	:	DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland	:	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	:	PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De laatste grap van Abdoellah maakt de kapitein woedend...

... bij jou zal doorgaan!

Einde